

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Forespørgsel nr. F 5:**Forespørgsel til statsministeren:**

»Hvad kan statsministeren oplyse om regeringens langsigtede planer for forholdet mellem den private og den offentlige sektor, for så vidt angår forbrug af økonomiske ressourcer og opgavefordeling, og hvad betyder disse planer for udviklingen i den sociale velfærd, herunder øget brugerbetaling og forsikringsordninger?«

Af Jørgen Arbo-Bæhr (EL), Line Barfod (EL), Per Clausen (EL), Rune Lund (EL), Pernille Rosenkrantz-Theil (EL) og Frank Aaen (EL).

(Forespørgslen anmeldt 10/10 2006. Fremme af forespørgslen vedtaget 24/10 2006).

Begrundelse**Jørgen Arbo-Bæhr (EL):**

Den korte udgave af det spørgsmål, der ligger til statsministeren, kan vel siges at være: Hvad vil regeringen egentlig med den offentlige sektor? Det er vist det, man kan kalde et godt spørgsmål. Det handler jo om den sociale service, om, hvordan vi behandler vores ældre og syge, hvordan vi sikrer en ordentlig pasning af vores børn og gode forhold i skoler og på uddannelsesinstitutioner. Og det handler om, at vi skal sikre de offentligt ansatte en hverdag, hvor de er glade, når de går på arbejde, og tilfredse, når de går hjem igen.

Da tusinder af kommunalt ansatte og forældre til børn i daginstitutionerne i efteråret protesterede, blokerede og strejkede mod forringelser af den sociale service i kommunerne, var regeringens svar ikke til at tage fejl af: Det er bare socialistiske ballademagere, som ikke har forstået, hvad det drejer sig om, og i øvrigt er der ikke noget at komme efter.

Er det fortsat regeringens svar på problemerne i den offentlige sektor?

Nu har regeringen så spillet ud med sit oplæg til en kvalitetsreform, men hvad er indholdet egentlig? Det eneste konkrete bud, der er kommet fra statsministeren, har været, at de offentligt ansatte skal løbe lidt stærkere og have resultatløn. Er det virkelig svaret i en situation, hvor alle ved, at servicen i daginstitutioner, på plejehjem, i skolerne og i hjemmehjælpen lider under, at de ansatte har for travlt, og at nedslidning af de ansatte er en trussel mod behovet for arbejdskraft? Også socialministeren har fantaseret sig til et enkelt konkret bud på en bedre kvalitet. Problemet er bare, at fantasien ikke rakte længe end til et forslag, som allerede er i fuld gang med at blive gennemført.

Tilbage står de mange åbne spørgsmål: Skal vi have mere brugerbetaling, skal servicen reduceres til et minimum, hvor de, der har råd, kan betale sig til tilkøbsydelser og forsikre sig til en bedre service?

Der er god grund til at frygte, at regeringens svar til forældrene, der ønsker en god pasning af deres børn, til de ældre, der har brug for kvalitet i ældreplejen, til den arbejdsløse, der ønsker et ordentligt job, vil være: Desværre, der er ikke noget at komme efter. Eller hvad siger statsministeren?

Formanden:

Tak til hr. Jørgen Arbo-Bæhr. Så er det statsministeren for at besvare forespørgslen.

Besvarelse**Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):**

Regeringen har siden sin tiltræden tilført betydelige ressourcer til de offentlige serviceområder. Jeg kan oplyse, at i 2007 vil det offentlige forbrug være over 35 mia. kr. højere end i 2001. Det er penge, som bl.a. er gået til sygehuse, til ældrepleje og til forbedringer for børnefamilierne. I år vil vi bruge flere penge på offentlig velfærd end nogen sinde før.

Regeringen har endvidere gennemført målrettede forbedringer for de udsatte grupper i det danske samfund. Vi har i et bredt samarbejde med alle Folketingets partier med undtagelse af Enhedslisten afsat i alt 9 mia. kr. til udsatte grupper. Det er sket med de årlige aftaler om de såkaldte satspuljemidler i perioden fra 2002 til og med 2007. Det er penge, som er gået til bl.a. hjemløse, til narkomaner, til stofmisbrugere og